

требаше да работиже за да съ хранихти, баше оу-
важдено да сяди праено на ёдно място юще отъ
малкий-жти си вържитъ. Тъкъ като съ роди, роди-
тели-тъ мъ го оставаха таркулено въ люлкъ-тъ са-
мичко, гдѣ-то примириаше времето си да ги єда ръ-
цѣ-тъ си и крана-та: като по порастъ малко, затвѣ-
ражаха го въ ёдинъ кърникъ, заради това не можеше
да вижда чо става вънъ, есвѣнъ изъ ёдинъ малъкъ
дъникъ: това момче остана дѣтѣ въ съчкий-жти си
животъ, и ёднакъ можиха да го научитъ да хорчува.
И жръзель-жти докарва юще твърда стрѣшна се-
тины: стига да има искен си малко склоностъ камъ-
то миракъ-жти, тогиба става и самовбиецъ. Ёдинъ
е само спосекъ-жти за да съ оупади отъ поврежданѣе-
то на жръзель-жти, сирѣчъ, ёдно чинно работанье,
ако и да не възлагодарява съчики-тъ.

Б'. За ради обработанье-то
на естественни-тъ и на раб-
ственни-тъ силы.

Само обработанье-то на силы-тъ направъж чело-
вѣкъ-жти да стане колко-то може совершени. Ёдинъ
неоченъ человекъ, не е прѣда да съ назовава чело-
вѣкъ; може по много да съ нарече като ёдиръ до-
битакъ, кого-то, ако и да го е естество-то подарило
съ съчики-тъ средства за да стане човѣкъ, но съ не-
шението си възлагодарява да остани при безсловѣ-
сни-тъ добитаци. Человѣческо-то существо состоѧва-
съ за да може да съ соверши. Съчикъ-то мъ оустрой-
нѣ ещо да може отъ нищо да стане ёдно най го-